

langt under Kulprisen. Tørvemaksimalprisen er jo paa Grund af Tørvens forskellige Karakter forskellig. Der er imidlertid taget saa meget Hensyn til dette ved Fastsættelsen af Bestemmelserne om Vandholdighedsprocenten, at man herigennem sikres mod at faa en daarlig Vare; for vandholdige Tørv vil Prisen gaa ned langt under Maksimalprisen ifølge den Skala, som Maksimalprisbestemmelserne indeholder. De Udtalelser, som er fremsatte af de ærede Medlemmer, skal jeg dog henlede Brændselsnævnets Opmærksomhed yderligere paa. Det er jo muligt, at der her paa et eller andet Punkt er noget at rette.

Det ærede 11te kongevalgte Medlem (Bojsen) fremhævede ogsaa stærkt dette Forhold, Tørvens Forskellighed og selve Tørvemosernes Forskellighed. Der er jo højst værdifulde, og der er meget ringe Tørvemoser, og han mente, at det vilde være yderst beklageligt, hvis Arbejdsstyrkerne blev kastet over de daarlige Moser. Deri har det ærede Medlem ganske Ret. Det vilde være en meget forkastelig Anvendelse af Arbejdskraften og en meget daarlig Økonomi, og det bør netop være Brændselsnævnets Opgave i Forening med de ud over Landet spredte sagkyndige at paabyde den forøgede Produktion først og fremmest paa de bedste Steder.

Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) fremsatte den Hovedbetragtning, som ogsaa andre ærede Medlemmer har tiltraadt, at det var ønskeligt, at Lovens Tvangsforanstaltninger saa lidt som muligt blev bragt i Anvendelse, og jeg kan godt slutte mig dertil. Loven indeholder en Appel til alle Kræfter om frivilligt at træde i Virksomhed, og de Bestemmelser, den indeholder til at sætte Arbejde i Gang, hvis frivillig Virksomhed tilbageholdes, er kun en Nødhjælp. Jeg tror, at naar det ret indprentes Befolkningen blandt andet ogsaa ved Behandlingen af Lovforslaget i den høje Rigsdag her, hvor nødvendigt det er, at Brændselsmaterialet forøges, vil Frivilligheden ogsaa virke, og de øvrige Foranstaltninger vil da blot blive staaende som et Minde om, hvad man mente at maatte gribe til, hvis alt andet slog fejl i denne alvorlige Tid.

Kragh: Den højtærede Minister udtalte i Anledning af den Kritik, jeg har tilladt mig at fremsætte overfor den Tid, man har anvendt indenfor den overordentlige Kommission til Udarbejdelse af dette Lovforslag, at der jo var Lovforslag, hvis Art bevirkede, at de først kunde frem-

sættes, naar Nødvendigheden derfor forelaa, og jeg havde det Indtryk, at den højtærede Minister mente, at der i Rigsdagen og ude i Befolkningen først i den aller sidste Tid var opstaaet en egentlig Forestilling om Nødvendigheden af særlige Foranstaltninger paa det foreliggende Omraade. Jeg tror dog, at heri tager den højtærede Indenrigsminister fejl. Jeg føler mig overbevist om, at lige saa rede som Rigsdagen nu er til at tage dette Lovforslag under velvillig og hurtig Overvejelse, lige saa rede vilde den have været dertil, hvis dette Lovforslag var fremkommet for flere Uger siden, og Ønskeligheden heraf kan den højtærede Minister jo heller ikke benægte. Jeg føler mig ogsaa overbevist om, at hvis det var sket, vilde man i vide Kredse af Befolkningen have følt sig mere tryk med Hensyn til Resultatet af dette Lovforslags Vedtagelse, end man nu vil gøre det. Jeg maa naturligvis beklage, at den højtærede Minister finder, at den Maade, hvorpaa jeg udtalte min Kritik, har været mindre hensynsfuld. At den højtærede Minister finder dette, maa jeg imidlertid finde mig i; det er jo alle Dage en Skønssag. Men jeg skal dog sige, at jo mere berettiget en Kritik forekommer at være, des mere varsom skal man naturligvis være med Hensyn til dens Form — det indrømmer jeg —, for den, som Kritikken gaar ud over, vil lettere, naar han dog skønner det berettigede deri, finde, at det formelt kunde være gjort paa en mere hensynsfuld Maade. Hvis Forholdet er dette, at man i den overordentlige Kommission maa tage Arbejdsdage paa indtil 16 Timer, vil jeg sige, at saa tager man af disse Mennesker det Arbejde, der kan findes rimeligt, ja meget mere. Men hvis det er nødvendigt, vil jeg sige, at saa viser det kun, at en Decentralisering her maa finde Sted. Jeg kan egentlig heller ikke skønne, at det er absolut nødvendigt, at den samme Forsamling sidder i lang Tid, som jeg maa antage har været Tilfældet, og grubler over Brændselsspørgsmaalet og samtidig grubler over Kornspørgsmaalet og de mange, mange andre Ting af ernæringsmæssig og erhvervmæssig Karakter, der i den overordentlige Situation, hvorunder vi lever, Dag for Dag indstiller sig til Overvejelse. Jeg tror, at jeg er i fuld Overensstemmelse med det store, store Flertal af den høje Rigsdag, naar jeg siger, at vi Gang paa Gang i de sidste Aar har været stillede overfor den Situation, at vi har faaet Lovforslag af omfattende Betydning og meget stor Rækkevidde ind